

Valtioneuvoston EU-sihteeristö	E-KIRJELMÄ	VNEUS2004-01034
---------------------------------------	-------------------	------------------------

VNEUS

Blässar Maria

22.10.2004

Eduskunta

Suuri valiokunta

Viite

SuVL:n kokous 17.09.2004

Asia

Lissabonin strategia; komission välitarkistus

U/E-tunnus:

EUTORI-numero:

Ohessa lähetetään perustuslain 97§:n mukaisesti selvitys Suomen kannoista Lissabonin strategian välitarkistukseen. Selvitys on käsitelty EU-ministerivaliokunnassa 22.10.2004.

Ohessa myös luettelo Lissabonin strategiaan liittyvistä ulkopuolisista asiantuntijaselvityksistä sekä prosessitaulukko.

EU-asioiden alivaltiosihteeri

Jari Luoto

LIITTEET

3 kpl:tta

Asiasanat Hoitaa	Lissabonin strategia UM,VNEUS
Tiedoksi	ÅLAND,EUE,KTM,LVM,OM,OPM,SM,STM,TM,TPK,VM,VNK,YM

EU-ministerivaliokunta 22.10.2004**SUOMEN KANNAT LISSABONIN STRATEGIAN VÄLITARKISTUKSEEN****1. Lissabonin strategian välitarkistus****1.1 Välitarkistuksen valmisteluprosessi**

Eurooppa-neuvosto asetti 25.-26.3.2004 korkean tason työryhmän valmistelemaan Lissabonin strategian välitarkistusta. Lissabonin strategian toteuttamisessa ei olla edetty riittävästi, jotta saavutettaisiin Lissabonissa asetettu tavoite tehdä Euroopasta maailman kilpailukykyisin talous vuoteen 2010 mennessä. Wim Kok esittelee työryhmänsä raportin marraskuun Eurooppa-neuvostossa, jolloin asiasta käydään ensimmäinen näkemystenvaihto.

Lissabonin strategian välitarkistusta käsitellään kevään 2005 Eurooppa-neuvostossa. Välitarkistusta varten komissio aikoo sisällyttää synteesiraporttiinsa etenemissuunnitelman Lissabonin strategian vahvistamiseksi ja sen toteutuksen tehostamiseksi.

Tämän muistion kannat muodostavat pohjan Suomen kannoille ja tavoitteille Lissabonin strategian välitarkistukseen. Niitä voidaan täsmentää ensi kevään Eurooppa-neuvostoa koskevien valmistelujen edetessä Wim Kokin raportin valmistuttua. Esitetyt tavoitteet on valittu sillä perusteella, että Suomi katsoo niiden tuottavan merkittävää lisäarvoa EU:n kilpailukyvyille. Muita Suomen tärkeäksi katsomia strategiaan liittyviä tavoitteita ei näin ollen tässä yhteydessä toisteta.

1.2 Tilannearvio Lissabonin strategian toteutuksesta

Lissabonin strategiaa toteutetaan yhtäältä yhteisölainsäädännön ja toisaalta kansallisen tason rakenneuudistusten kautta. EU:n toimivaltaan kuuluvissa asioissa on edetty mm. rahoituspalveluiden, energiamarkkinoiden ja liikenteen alalla. Komission ehdotusten laatuun ei ole kuitenkaan kiinnitetty aina riittävästi huomiota kilpailukykykymielessä. Vielä vähemmän on arvioitu lopullisten tulosten merkitystä kilpailukyvyyn kannalta. Eräissä tärkeimmissä asioissa jäsenmaat ovat olleet joustamattomia (yhteisöpatentti) tai ratkaisut ovat löytyneet sisällön vesittämisellä (esim. yritysvaltauksset).

Suurin vastuu Lissabonin strategian toteuttamisesta on kansallisella tasolla. Verotuksen, eläkejärjestelmien ja muiden etuusjärjestelmien uudistaminen ovat esimerkkejä poliittisesti vaikeista kysymyksistä. Luodut tavoitteet ovat jääneet irrallisiksi kansallisesta politiikasta ja todellisuudesta. Lissabonin strategia ei ole kyennyt ratkaisevalla tavalla ohjaamaan kansallisten hallitusten politiikkaa.

Jäsenvaltioiden vastuulle kuuluu myös jo hyväksytyn EU-lainsäädännön toimeenpano. Tältä osin tilanne parani Lissabonin strategian alkuvuosina, mutta parina viime vuotena jäsenvaltioiden toimeenpanovaje on ollut kasvussa.

Komission arvion mukaan EU on etääntynyt Lissabonin strategialle asetetuista tavoitteista. Kansallinen toimeenpano on heikkoa ja strategia kärsii prioriteettien puutteesta. Lissabonin strategiaan on liitetty uusia elementtejä ja prosesseja, jotka ovat tehneet strategiasta liian laaja-alaisen.

1.3 Lähtökohdat välitarkistukselle

Lissabonin strategia sisältää aineksia, jotka liittyvät eri politiikkalohkoihin kuten talous-, työllisyys-, sosiaali-, ympäristö-, koulutus- ja tutkimuspolitiikkaan. Suomi korostaa, että strategian eri pilarit tukevat vastavuoroisesti toisiaan. Nämä eri elementit muodostavat taloudellista kasvua, kilpailukykyä, työllisyyttä, sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja ympäristöä tukevan kokonaisuuden. Näiden prosessien sisältöjen yhteensovittamista tulee kehittää edelleen.

Strategian välitarkistuksella pyritään vauhdittamaan sen täytäntöönpanoa ja täsmentämään sen ydintavoitteita. Eurooppa-neuvosto painotti välitarkistukseen lähettäessä lähinnä kahta asiaa. Ensimmäinen on globaalin näkökulman kytkeminen strategian täytäntöönpanoon ja toinen liittyy strategian hallintotapaan sekä niihin menetelmiin, joita olisi sovellettava strategian täytäntöönpanon tehostamiseksi. Strategian uskottavuus on olennaisesti heikentynyt. Tästä syystä tarvitaan vahvistettua poliittista sitoutumista keskeisten uudistusten toteuttamiseen sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla.

Välitarkistuksessa pääpainon tulisi olla erityisesti niissä kilpailukykyä edistävissä aihealueissa, joissa Eurooppa on jäämässä jälkeen: työllisyyden parantaminen ja tuottavuuden kasvun vauhdittaminen. Lisäksi on painotettava sopeutumista avautuvaan globaaliin ympäristöön.

Laajentuminen tekee Lissabonin strategian tavoitteiden toteuttamisesta aiempaakin haastavampaa. Globaalin kilpailun kiristyminen on vain lisännyt strategian toimeenpanon välttämättömyyttä. Kiristyvään kilpailuun ei tule reagoida suojautumalla, vaan EU:n ulkoista avoimuutta on kehitettävä edelleen. EU:n on oltava aidosti globaali toimija, joka huomioi kansainvälisistä sopimuksista ja sitoumuksista johtuvat velvoitteet sisäisessä toiminnassaan. Lissabonin strategian toteuttamiseksi unionin on jatkossakin edistettävä kansainvälisen kaupan vapauttamista. Mahdollisimman laaja kilpailulle avoin toimintaympäristö edistää kansainvälistä työnjakoa, johdattaa yrityksiä uudistumaan sekä ohjaa eurooppalaisia voimavaroja korkean osaamisen ja teknologian parempaan hyödyntämiseen.

Euroopan väestön ikäntyminen asettaa jo keskipitkällä aikavälillä huomattavia paineita työmarkkinoille, unionin tuottavuudelle ja sen julkisen talouden kestävyydelle. Globaalin kilpailun ja nopeasti ikääntyvän väestön vaikutuksia arvioidaan parhaillaan Suomessa ns. globalisaatiohankkeen¹ yhteydessä.

Lissabonin strategiassa kysymys on ensisijassa kansallisesti päätettävistä toimista, mutta unionitasolla voidaan tukea strategian tavoitteita myös EU:n budjetin ja ohjelmien kautta. Seuraavalla rahoituskaudella EU:n budjetin resursseista yhä merkittävemmän osan tulisi kohdentua unionin tulevaisuuden ja kilpailukyvyn kannalta tärkeisiin asioihin.

¹ Osaava ja avautuva Suomi maailmantalouden murroksessa – pääministeri Matti Vanhasen aloitteesta valtioneuvoston kanslian 26.1.2004 käynnistämä selvitys. Selvityksen väliraportti julkaistiin 22.6.2004, valtioneuvoston kanslian julkaisusarja 14/2004. Raportissa keskitytään korkeaan osaamiseen perustuvan talous- ja työllisyysstrategiamme uudistamiseen ja suomalaisen yhteiskunnan avautumiseen ulkomaisille osaajille ja investoinneille.

2. Lissabonin strategian hallintotavan (governance) kehittäminen

2.1 Lissabonin strategian seuranta

Lissabonin strategian perusongelmat (erityisesti yhteisötoimivallan ulkopuolisilla alueilla) liittyvät sen laajan tavoitevalikoiman ympärille kehitettyyn mittavaan seuranta- ja raportointijärjestelmään. Tietoa saadaan runsaasti, mutta kun strategian aikajänne on pitkä ja seurannan kohteena ovat ilmiöt, joiden osalta muutokset vuositason mittana ovat vähäiset, seuranta tuottaa vaikutelman, että strategian toteutus ei etene. Lisäksi Lissabonin strategia on irrallaan kansallisen politiikan toteutuksesta - mm. rakenneuudistuksiin liittyviä politiikkapäätöksiä ei julkisuudessa useinkaan perustella Lissabonin strategian tavoitteilla tai velvoitteilla. Tärkeää on myös johdonmukainen komission panos strategian toteutuksessa.

Suomi pitää tärkeänä Lissabonin strategian seurantajärjestelmän tehostamista. Neuvoston ja komission tulisi yhdessä laatia jäsenmaakohtaisesti räätälöidyt tavoiteraportit, joihin jäsenmaat laativat omat edistymisraporttinsa. Laajentuneen EU:n suuret eroavaisuudet eri maiden ja alueiden välillä perustelevat tällaisen lähestymistavan käyttöä. Lisäksi se edistäisi hallitusten poliittista sitoutumista Lissabonin strategian käytännön toteuttamiseen kansallisen politiikan keinoin. Myös kansallisten parlamenttien yhteys kansallisen Lissabon-politiikan toteuttamiseen selkiytyisi. Täten strategian kokonaisuus hahmottuisi paremmin ja läpinäkyvyys lisääntyisi. Uudistuksella ei voida kokonaan korvata nykyistä sektorikohtaista seuranta-/raportointijärjestelyä mutta lähtökohtana tulee olla sektorikohtaisen raportointijärjestelyn keventäminen ja mahdollisesti jaksotuksen pidentämisen. Yhteisötoimivaltaan kuuluvissa asioissa esitetään lisäksi, että komissio voisi laatia tulostaulut vuosittain.

Tulevan komission työohjelmalla on ratkaiseva merkitys strategian toteuttamisessa. Entistä kovemmat paineet kohdistuvat jo nykyisellään komission voimavaroihin, eikä voimavarojen lisääminen ole mahdollista. Toiminnan keskittämisestä ydinasioihin, komission sisäisen koordinaation tehostamisesta ja tehokkaammasta työnjaosta unionin ja jäsenvaltioiden välillä on löydettävä ratkaisuja näihin ongelmiin, jotta komissio voi jatkossa keskittyä toimivaltansa mukaisiin ydintehtäviin.

2.2 Avoimen koordinaation menetelmä

Avoimien koordinaatiomenetelmä määritellään keinoksi levittää hyviä toimintatapoja ja edistää kehitystä Lissabonin strategian päämääriin. Avoin koordinaatio on suunniteltu joustavaksi hallintomenetelmäksi. Suomi on suhtautunut varauksellisesti avoimen koordinaation laajentamiseen uusille alueille. Menetelmän ei tule korvata sellaista lainsäädäntöä, joka katsotaan tarpeelliseksi. Menetelmää on myös pidetty hallinnollisesti raskaana.

Menetelmän soveltamisessa noudatetaan toissijaisuusperiaatetta ja se on tarkoitettu auttamaan jäsenvaltioita kehittämään asteittain omia politiikkojaan. Se perustuu tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneen edistymisen säännölliseen seurantaan, jonka avulla jäsenvaltiot voivat vertailla toimintaansa, arvioida edistymistä yhteisten tavoitteiden saavuttamisessa ja oppia toisiltaan. Prosessi pyrkii olemaan "avoin" mahdollistamalla eri toimijoiden osallistumisen (työmarkkinaosapuolet, kansalaisjärjestöt ja alueelliset hallintoviranomaiset).

Avoimen koordinaation menetelmää käytetään eri muotoisesti talous-, työllisyys-, sosiaali-, terveys-, nuoriso- sekä tutkimus- ja koulutuspolitiikan aloilla.

Suomi on aikaisemmin suhtautunut avoimen koordinaation käyttöön varauksellisesti. Menetelmänä avoin koordinaatio on kuitenkin muodostunut kiinteäksi osaksi Lissabonin strategiaa ja sitä tulisi edelleen kehittää. Menetelmän soveltamisessa tulee käyttää tapauskohtaista harkintaa. Lähtökohtana on, että tästä varsin mittavasti voimavaroja sitovasta menetelmästä tulee saada mahdollisimman suuri lisäarvo jäsenmaiden eri järjestelmien kehittämisessä sekä komission ja jäsenmaiden välisen yhteistyön vahvistamisessa. Suomi korostaa menettelyjen virtaviivaistamista keventämällä raportointivelvoitteita, keskittymällä parhaiden käytäntöjen etsimiseen (best practices) ja esikuvavertailuun (benchmarking) sekä mahdollisesti käyttämällä tulostauluja (scoreboard).

2.3 Parempi sääntely

Tutkimusten mukaan epätarkoituksenmukaisella sääntelyllä voidaan vahingoittaa yritysten taloudellista suorituskkyä. Tällaisella sääntelyllä voi olla kielteisiä vaikutuksia myös ympäristön suojeluun tai ihmisten hyvinvointiin. Paremmalla sääntelyllä on siis myönteinen vaikutus paitsi yritysten toimintaedellytyksiin niin myös lainsäädännön suojelutavoitteiden toteutumiseen nähdessä. Paremman sääntelyn kokonaisuudessa, ml. vaikutusarvioinnit ja lainsäädännön yksinkertaistaminen, on edetty viimeisen vuoden aikana merkittävästi, mutta sovittujen periaatteiden laajalaiseen toimeenpanoon on vielä matkaa.

EU-lainsäädännön laadun parantamista koskeva kokonaisuus on nostettava yhdeksi konkreettiseksi apuvälineeksi Lissabonin tavoitteiden saavuttamisessa.

Lainsäädännön vaikutusarviointien kehittäminen on keskeinen instrumentti. Johdonmukainen ja horisontaalinen lainsäädännön vaikutusten selvittäminen on keino varmistaa Lissabonin strategian tavoitteiden huomioiminen myös strategian keskeisten toimenpidealueiden ulkopuolella. Jatkossa tätä tavoitetta tulee tukea myös kuulemismenettelyjä kehittämällä.

Lainsäädännön yksinkertaistamisessa tulee edetä kaikilla aloilla ja tähän tähtäviin ehdotusten osalta tulee sopia yhteisistä toimintatavoista, jotka tukevat yksinkertaistamistavoitteen toteutumista lainsäädäntöprosessin aikana.

3. Suomen sisällölliset tavoitteet kilpailukyvyyn edistämiseksi

3.1 Työllisyyden parantaminen

Työllisyystavoitteiden saavuttamiseksi on ensisijaisen tärkeää, että Wim Kokin työllisyystyöryhmän suositukset pannaan toimeen viipymättä. Väestörakenteen muutoksen vuoksi jäsenmaat joutuvat varautumaan myös lisääntyvään työvoimapulaan. Työllisyysasteen nostaminen kaikissa ryhmissä – ikääntyvät, naiset, nuoret, maahanmuuttajat, vajaakuntoiset – on tärkeää. Tämä edellyttää tiivistä eri sektoreiden ja eri viranomistahojen yhteistyötä. Työvoiman saatavuuden näkökulmasta Suomi korostaa erityisesti työvoimatarpeen ennakointijärjestelmien kehittämistä sekä toisaalta tasa-arvo näkökulmien merkitystä.

Työvoimatarpeen ennakointijärjestelmiä tulee kehittää yhteistyössä muiden jäsenmaiden kanssa. Järjestelmät, joilla voidaan arvioida tulevia työvoimatarpeita sektoreittain ovat keskeisiä välineitä mm. kustannustehokkaan työvoima-, koulutus- ja maahanmuuttopolitiikan suunnittelussa. Tämä on tärkeää väestön ikääntyessä ja vastattaessa globalisaation haasteisiin.

Toimia eurooppalaisen suotuisan yrittäjyysilmapiirin parantamiseksi tulee tehostaa. Yrittäjyyskynnystä on madallettava ja uusien yritysten perustamista tulee edistää.

Tehokkaiden hoivapalvelujen kehittäminen - niin lasten kuin ikääntyvien tarvitseman hoidon osalta - antaa mahdollisuuden erityisesti naisten työllisyysasteen nostamiseen. Keskeinen elementti tasa-arvon edistämisessä ja naisten työelämään osallistumisen mahdollistamisessa on myös vanhemmuudesta aiheutuvien kulujen tasaisempi jakautuminen.

Vero- ja etuusjärjestelmien kansallinen yhteensovittaminen ja kehittäminen työllisyysasteen kohottamisen suuntaan tulisi ottaa entistä keskeisemmäksi osaksi Euroopan työllisyysstrategiaa.

Edellä mainituissa kysymyksissä voitaisiin kohdennetusti hyödyntää avoimen koordinointimenetelmää.

3.2 Tuottavuuden nostaminen

Tuottavuuden kasvun kannalta ratkaisevan tärkeitä Lissabonin strategiassa ovat sisämarkkinoita koskevat uudistukset, kuten rahoitusmarkkinoiden yhdentäminen sekä palvelujen sisämarkkinoiden toteuttaminen. Myös hyödykemarkkinoiden osalta sisämarkkinoiden loppuunsaattaminen sekä yleisemmin kilpailuympäristön vahvistaminen ovat avainkysymyksiä. Toinen strategian kannalta olennainen alue tuottavuuskehityksen vahvistamiseksi liittyy tutkimus- ja kehittämis-toimintaan ja koulutukseen, jossa avainkysymys on yritysten kannalta riittävän innovatiivisen toimintaympäristön aikaansaaminen. Lisäksi tulisi hyödyntää uusien kasvavien alojen, kuten luovan teollisuuden antamia mahdollisuuksia Euroopan kilpailukyvyn parantamiseksi.

Tieto- ja viestintäteknologiaa hyödyntämällä uudistetaan yritysten tuotanto- ja toimintaprosesseja sekä saadaan aikaan kustannussäästöjä. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on huolehdittava siitä, että tietoyhteiskuntakehityksen uhkatekijät, kuten tietoturvaan liittyvät ongelmat, torjutaan. Kuljetusten yhä paremmalla laadulla, täsmällisyydellä ja tehokkuudella voidaan parantaa yritysten tuottavuutta. Logistiikkaa tehostamalla on mahdollista vähentää myös yhteiskunnalle ja ympäristölle kuljetuksista aiheutuvaa raskautta. EU:n liikennepolitiikassa tarvitaan kokonaisvaltaista ja kaikki liikennemuodot kattavaa lähestymistapaa. Logistiset näkökohdat tulee integroida osaksi yhteisön liikennepolitiikkaa.

Palvelumarkkinoiden kehittämisessä on edettävä palveludirektiiviehdotuksen pohjalta keskittyen erityisesti sijoittautumisvapauden turvaamiseen sekä suurimman taloudellisen potentiaalin omaaviin rajat ylittäviin palveluihin. Palvelumarkkinoiden kehittämisessä on tärkeää huomioida myös sosiaali- ja terveystaloudelliset näkökulmat sekä palveluiden sijoittumismaan valvontakysymykset.

Tutkimus- ja kehittämistoiminnalle tulee luoda sellaiset puitteet, joilla kannustetaan tämän toiminnan säilymistä ja vahvistamista Euroopassa. Tulevien puiteohjelmien tulee keskittyä kilpailukykyä edistävään tutkimukseen. Euroopan unionin ja jäsenmaiden sekä erityisesti yrityssektorin on samanaikaisesti lisättävä panostuksia tutkimukseen, jotta saavutetaan tutkimuksen 3 % BKT:sta investointitavoite.

Tutkimusrahoituksen ohella on tärkeää luoda ympäristö, joka synnyttää tehokkaasti kaupallisesti hyödynnettäviä ja tuottavuuskehitystä vauhdittavia innovaatioita. Vastuu on suurelta osin jäsenvaltioilla. EU:lla on tärkeä rooli immateriaalioikeuksien sääntelyn kehittämisessä. Eurooppalaisen patenttisuojan todelliseen tehostamiseen on pyrittävä luomalla yhteisöpatentti tai kehittämällä Euroopan patenttisopimusta.

Erityisesti ekotehokkailla innovaatioilla on merkitystä kilpailukyvyn lisäksi myös ympäristönsuojelutavoitteiden saavuttamisessa, kuten kestävien kulutus- ja tuotantotapojen edistämässä. Komission tulisi valmistella tiedonanto ja ohjelma kestävästä kulutus- ja tuotantotavoista. Lisäksi ympäristöteknologioita koskeva toimintasuunnitelma on toimeenpantava ripeästi. Ympäristöteknologioiden markkinoiden syntyä tulisi edistää tavoitteena niiden esteiden poistaminen, jotka haittaavat ympäristöteknologian kehittämistä, kaupallistamista, käyttöönottoa ja vakiinnuttamista. Käyttöönottoa tulisi edistää taloudellisilla ohjauskeinoilla ja markkinoillepääsyä helpottaa arviointikäytäntöjä yhtenäistämällä ja riskirahoitusta kehittämällä. EU:n tavoitteena tulisi olla maailman johtava talous ympäristöteknologiassa.

Koulutuksen laatu ja saatavuus ovat työn tuottavuuden kannalta keskeisiä lähtökohtia. Koulutukseen suunnattujen varojen tehokas käyttö edellyttää, että erityisesti ammatillinen koulutus vastaa yritysten laadullisia osaamistarpeita.

Työn tuottavuuden parantamiseen tulee kiinnittää huomiota laajemminkin ja kehittää joustavia työn organisointimalleja yhteistyössä työmarkkinajärjestöjen kanssa. Myös työssä jaksaminen, työkyvyn ylläpito ja terveyden edistäminen on huomioitava työn tuottavuuden elementtinä.

eEurooppa 2005 - toimintasuunnitelmalle on valmisteltava jatkoa. EU:n tasolla olisi luotava eurooppalainen tietoturvastrategia, jotta taattaisiin kansalaisten ja elinkeinoelämän luottamus tietoyhteiskuntaan. EU:n viestintä- ja tietoyhteiskuntapolitiikan tulevilla suuntaviivoilla on huomioitava viestintämarkkinoiden toiminnan tehostaminen, investointien edistäminen ja vakaan toimintaympäristön luominen alan työpaikkojen säilyttämiseksi ja vahvistamiseksi Euroopassa.

Kuljetusten logistiikalla on keskeinen merkitys Euroopan kilpailukyvyille, talouden kasvulle, kestäväälle kehitykselle ja yhteisön alueellisesti tasapainoiselle kehitykselle. Kuljetusten logistiikka tulisi sisällyttää Lissabonin strategian tavoitteisiin välitarkistuksen yhteydessä. Komission tulisi laatia tiedonanto kuljetusten logistiikasta.

VALTIONEUVOSTON EU-SIHTEERISTÖN TIEDOSSA OLEVAT LISSABONIN STRATEGIASTA LAADITUT ULKOPUOLISET ASiantuntijaselvitykset

BLANKE, Jennifer & LOPEZ-CLAROS, Augusto: The Lisbon Review 2004. An assessment of policies and reforms in Europe. World Economic Forum 2004, Geneva. www.weforum.org

BUCK, Philippe de (Ed.): Lisbon Strategy. Status 2004. Release companies' potential. UNICE 2003, Brussels. www.unice.org

MURRAY, Alasdair: The Lisbon Scorecard IV. The status of economic reform in the enlarging EU. Centre for European Reform 2004, London. ISBN 1 901 229 50 5. www.cer.org.uk

RYDEMAN, Anders & TÖRNELL, Marie: The Lisbon Strategy and Business Priorities in EU-25. Benchmarking Report 2004. Svenskt Näringsliv 2004, Stockholm. www.swedishenterprise.org

Lisäksi eräät jäsenmaat, kuten Tanska, Ruotsi, Slovakia ja Iso-Britannia ovat toimittaneet komissiolle/Wim Kokin työryhmälle non-paperit Lissabonin strategian välitarkistuksesta.

LISSABONIN STRATEGIA; VÄLITARKISTUS 2005

Eurooppa-neuvoston kevätkokouksessa 2005 käsiteltävään Lissabonin strategian välitarkistukseen valmistaudutaan useilla eri tahoilla NL:n pj-kauden aikana. NL on nostanut Lissabonin strategian yhdeksi pj-kauden prioriteeteista.

Strategian alla kulkevia toimia valmistellaan useiden neuvostojen alla sekä neuvostojen alaisissa komiteoissa ja työryhmissä. Talouspoliittinen komitea on laatinut edistymisraportin Lissabonin strategian välitarkistuksesta, jota Ecofin työstää edelleen kokouksessaan 16. marraskuuta. Myös työllisyyskomiteassa harkitaan mahdollisen kontribuution laatimista. Ympäristöneuvosto hyväksyy 14. lokakuuta päätelmät ekotehokkaista innovaatioista ja tarkastelee asiaa mahdollisesti myös 20. joulukuuta. Kilpailukykyneuvosto ottaa kantaa Lissabonin strategian välitarkistukseen 25.-26. marraskuuta pidettävässä kokouksessaan. TSTK (työllisyys-, sosiaali-, terveys- ja kuluttaja-asiat) neuvosto puolestaan keskustelee strategian välitarkistuksesta 6.-7. joulukuuta pidettävässä kokouksessaan.

Wim Kokin työryhmän raportti julkistetaan 4.11.2004. Vaikka Lissabonin strategian välitarkistus on varsinaisesti vasta maaliskuussa 2005 Eurooppa-neuvoston käsittelyssä, marraskuussa käydään jo ensimmäinen keskustelu Wim Kokin raportin pohjalta.